

се разви въ китно селище и лѣтовище, за което твърде много спомогна и мекиятъ му планински климатъ.

Отъ Своге нашиятъ пѣтъ — хубаво шосе — лж. катуши край Искрецката рѣка, голѣмъ лѣвъ притокъ на Искъра. На два километра подъ село Искрецъ, върху една слънчева и запазена отъ студенитѣ вѣтрове ширина, е разположенъ известниятъ държавенъ санаториумъ за гърдоболни.

Отбиваме се понѣкога да навестимъ нѣкой старъ познайникъ, дошелъ тукъ да възстановява разстроеното си здраве. И следъ въздишката отъ прогнили гърди, ние често чуваме закъснѣли назидания на пробудилъ се разумъ :

— Много добре правите, че скитате изъ планинитѣ! Изъ кръчмитѣ и кафенетата, съ ракията и тютюна, ние изгубихме здравето си. И трѣбваше тукъ да дойдемъ, за да оценимъ животворната сила на майката природа, на слънчевитѣ лжи, на движението изъ чистия планински въздухъ...

И винаги напускахме тази станция на разклатеното здраве съ пониженъ духъ, но и съ още по-засилено съзнание за голѣмитѣ духовни и физически облаги отъ разумното общуване съ природата и пълното въздържане отъ спиртъ и тютюнъ.

Село Искрецъ въ миналото бѣ околийски центъръ, но и досега си е останало малко и скромно планинско селище. За негова смѣтка се развива Своге. Следъ малка почивка за изминалитѣ десетина километра, поемаме пѣтя си пакъ въ западна посока, но следъ малко завиваме надѣсно по главния потокъ на Искрецката рѣка, който клокочи изъ единъ голѣмъ изворъ, врело. Тѣзи своеобразни извори се срѣщатъ само изъ варовиковитѣ мѣстности и се наричатъ пещерни или карстови извори. Последното имъ наименование е дадено отъ Далматинската покрайнина Карстъ, която е изпълнена съ